

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 328

гр. С., 09.08.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, VII ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на девети август през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яника Т. Бозаджиева

като разгледа докладваното от Яника Т. Бозаджиева Частно наказателно дело
№ 20221800200155 по описа за 2022 година

Производството е по чл.243, ал.4 и 5 НПК.

СОС , в качеството му на инстанция по контрол на актовете на
прокуратурата по чл.243 НПК е сезиран с жалба против постановление на
СОП от 02.03.2022г. по пр.пр. № 1965/2019г. на СОП, ДП № 86/2019г. по
описа на О Сл О при СОП, по силата на което за пореден път СОП е
прекратила наказателното производство, образувано и водено против Т. А. М.
ЕГН-*****, за това че на 30.06.2019г. около 18.50ч. в гр. К., на път 8-1
при управление на моторно превозно средство- лек автомобил м. „Т.“, модел
„А.“, с рег. № СО **** АК с посока на движение от гр. М. към гр. С. нарушил
правилата за движение по пътищата по чл.25, ал.2 ,изр.1 от ЗДП :“ При
извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло и частично в
съседна лента, водачът е длъжен да пропусне ППС, които се движат по нея“,
като при управление на посоченото МПС не пропуснал движещия се в
съседна лява лента мотоциклет м. „С.“ с рег.н. СО **** А, както и, че
извършил забранена маневра –обратен завой в нарушение на 63,а.2 т.2
ППЗДП, вследствие на което настъпил удар между управляваното от него
МПС и движещия се от лявата му страна мотоциклет /посочен по-горе/, с
което по непредпазливост причинил смъртта на водача на мотоциклета И. Ч.
С., с ЕГН-*****- престъпление по чл.343,ал.1 б.“б“, вр чл.342,ал.1 НК.

Посоченото по- горе постановление е обжалвано от адв. Щ. /АК гр. Х./ –
повереник на пострадалите лица Ч. ИГН. СЛ., Т. СТ. СЛ. и А.Ч. М.
съответно- родители и сестра на И. Ч. С.- загинал в резултат на

произшествието. В жалбата, както и в предходната, се съдържа оплакване за необоснованост на фактическите изводи на прокуратурата, изграждането им в несъответствие с доказателствата, превратно тълкуване на същите, нарушаване на правилата на изграждане на вътрешното убеждение- приемане на факти въз основа на необективен анализ на доказателствата, в нарушение на разпоредбите на ЗДП и неправилно приложение на материалния закон- разпоредбата на чл. чл.343, ал.1 „б.”в”, вр. чл.342,ал.1 НК, като е прието, че деянието е несъставомерно по този текст, оспорват се правните и фактическите изводи на прокуратурата, най-вече задължението и възможността на водача да избегне произшествието във връзка с конкретни правила, съдържащи се в императивни за водачите разпоредби по ЗДП и ППЗДП при управление на лек автомобил, гарантиращи живота и здравето на всички участници в движението.

В подкрепа на тези оплаквания в жалбата се навеждат конкретни доводи, а именно- при съставяне и обосноваване на атакуваното постановление СОП е формирала произволни фактически и правни изводи, без да е осъществен подробен и задълбочен анализ на доказателствата, констатира се едностранчив подход при преценката и събирането им. Въпреки дадените изрични указания и насоки за разследване и събиране на доказателства, след последната отмяна на постановлението на СОП за прекратяване на наказателното производство, тези указания не са изпълнени, като въпреки изричното искане от пострадалите и повереника за събиране на доказателства, наблюдаващият прокурор от СОП с изрично постановление от 28.02.2022г. се е произнесъл, като немотивирано – в разрез с процесуалния и материалния закон и задължението му за разкриване на обективната истина е отказал събирането на тези доказателства, съществени за изясняване на главния факт –предмета на обвинението. Избирателно и в грубо нарушение на обективността и задължението по чл.11,ал.2 НПК да равнопоставеност и еднакъв подход към привлеченото към отговорност лице и пострадалите, при проведеното разследване са търсени и събирани единствено доказателства, оневиняващи обв. М..Този необективен подход е следван и при съставяне на атакуваното постановление от СОП като се изразява в придаване на тежест и значимост-пreekспониране на оневиняващи привлеченото към отговорност лице, но в същото време изцяло са игнорирани- подминати са без обсъждане доказателства, които ясно и категорично обосновават обвинителната теза.

Така в разрез с доказателствата, описващи т-образното кръстовище и хоризонталната маркировка на пътното платно е прието от прокуратурата, че водачът на „Т.“ обв. М. е извършил правомерна маневра- завиване в обратна посока, въпреки очевидните /и тълкувани от заключението на първоначалната КСАТМЕ/ -затревен остров, мантинела и двойна непрекъсната линия, пресичането на които е забранено.

При съставяне на постановлението за прекратяване на производството не са взети под внимание и действията на привлеченото към отговорност лице не са съотнесени към разпоредбите от ЗДП и ППЗДП, имащи значение към настоящия случай, по този начин СОП е избягнала отговор на въпроса, дали е изпълнил задълженията си, вменени му от тези разпоредби в качеството му на водач при управление на инкриминираното МПС. В жалбата подробно и прецизно се посочват и тълкуват разпоредбите на ЗДП и ППЗДП, които е следвало да съобрази обв. М. като водач. Застъпва се становище, че нарушаването им стои в пряка причинна връзка с трагичната смърт на близкия на пострадалите И. С.. В жалбата се твърди, че без всякакво основание са изключени от доказателствената съвкупност и са елиминирани при обсъждането показанията на св. М. М., въпреки, че според показанията на полицейските служители, посетили местопроизшествието непосредствено след настъпването му вън от всякакво съмнение е че този свидетел е единственият пряк очевидец на пътния инцидент. По подобен начин е подходено със заключението на КСАТЕ, която е била изготвена и е дала отговор на повечето, съществени за предмета на доказване въпроси. За да не се наложи тълкуването и позоваването на заключението на екипа от вещи лица, начело с проф-. С. К. /водец специалист в областта на автотехническата експертиза / от наблюдаващия прокурор е назначена повторна КСАТЕ, без яснота и прозрачност от какво се налага повтаряне на поставяне на същите задачи, без аргументирано да се изложат съображения по първоначално изготвената такава, които да обосноват необходимост в съответствие със закона и формалната логика. Включването в състава на петорната КСМАТЕ на две вещи лица- медици – при положение, че се търсят отговори на въпроси от компетентността на автотехническата експертиза и начина, по който е поставена задачата от възложилия наблюдаващ прокурор от СОП „да се отговори на всички въпроси, които не са от правен характер“ - в противоречие с указанията на СОС за допълнителни обстоятелства, които следва да бъдат

изяснени по експертен път от досегашната експертиза, издава ясното намерение за назначаване на тази експертиза в ущърб на обвинението и във вреда на разкриване на обективната истина по делото. Пренебрегнати са показанията на св. Ч.С., за сметка на пок.св. Л. Ц. и М. К., чието присъствие на мястото на произшествието е поставено под сериозно съмнение от останалите доказателства и формалната логика. Прокуратурата е наложила поредната цензура върху задължителните указания на СОС, а именно да се изследват връзки и зависимости на тези свидетели /респ.на работодателя на св. М. К. –ЕТ „А. Й. П. Л.“- договорни отношения с Община К., на която обв. Т. М. е Кмет. За да не допусне изследване на тези обстоятелства, които биха хвърлили светлина върху добросъвестността и безпристрастността на свидетелите СОП е приела , че М. К. работи на бетонния възел „ на приятелски начала“.

Във вреда на съдебната практика, посочваща и очертаваща кръга на пострадалите, и на разпоредбите на НПК, гарантиращи правата на пострадалите лица, от страна на СОП неоправдано е отречено качеството на пострадала от престъплението на св. М. К., въпреки многобройните данни, съдържащи се в разпита на самата свидетелка и на останалите пострадали лица, че същата към момента на произшествието и от една година преди това е живеела на съпругески начала с жертвата на престъплението И. С..

В съответствие с изложените подробни съображения, обосноваващи липса на обективност, необоснованост, съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон, повереникът адв. Щ. от името на доверителите си моли съда да отмени обжалваното постановление на СОП.

Съдът като разгледа оплакванията, съдържащи се в жалбата, прецени събраните доказателства на досъдебното производство и осъществи цялостен служебен контрол над обжалваното постановление на базата на приложимите законови разпоредби , намира за установено следното:

Внимателния прочит на контролирания акт на прокуратурата, потвърждава извода за едностранчив подход- пряко обслужващ защитната теза във вреда на обвинението и липса на обективност при преценка на доказателствата и при формиране на фактическите и правни изводи на наблюдаващия прокурор по настоящия казус.

Съдебния състав контролиращ производството няма нито желание, нито

ангажимент по закон, да замести или да омаловажи суверинитета на обвинителната власт като единствен и признат от Конституцията титуляр на обвинителната функция. Прокуратурата е свободна и независима в преценката си кого да привлече към отговорност и по какво обвинение. Но това не следва да се осъществява произволно. Във всички случаи решенията на прокуратурата следва да изразяват ясно изразена подкрепена от доказателствата и дефинирана от разпоредбите на материалния закон воля. В този смисъл, актовете на прокуратурата, които слагат край на наказателното производство, от доказателствено правна и логическа гледна точка следва да отговарят на завишени изисквания, в сравнение с изискванията по чл.246 НПК-при повдигане на обвинение. Прокуратурата е суверенна да се произнесе по годността, истинността, достоверността и достатъчността на доказателствените средства, но тази преценка не може да се прави произволно, а следва да се осъществи по правилата за изграждане на вътрешно убеждение по НПК, валидни за актовете на съда- чл.13, 14 и чл.107, ал.5 НПК. Защото с актовете си, които слагат край на образуваното наказателно производство, прокуратурата на практика осъществява правораздавателна функция. А е недопустимо това да се осъществява в разрез с доказателствата и и при неправилно прилагане на закона. Особено когато се касае за причиняване на тежък съставомерен резултат като настоящия – причиняване на смърт на един млад човек. Още по-малко – суверинитетът да се разбира и се изразява като липса на обективност и произвол, защото произволът е противоположната страна на гарантирания от правоприлагането и върховенството на закона ред в държавата.

На следващо място – централното място на Прокуратурата и ролята и на господар на досъдебното производство и решаващ орган, при осъществяване на правомощията за прекратяване на наказателното производство, обвързва същата с изискването за обективност и безпристрастност при разследване и формиране на решения, прогласено, не само от процесуалните разпоредби на НПК, от К РБ., но и от международните договори по които Р Б. е страна- най вече – що се касае до Европейското законодателство. Така В ЕКПЧОС в чл. 5 е гарантирано правото на всеки гражданин-член на обществото на справедлив процес от независим и безпристрастен правораздавателен орган, в съответствие със закона.

Липсата на справедливост и безпристрастност, като подход при

ръководството и надзора на наказателното производство и при вземане на решения, които поставят край на същото е не само в нарушение на посочените по-горе основни начала в наказателния процес- чл.13, 14, чл.107,ал.5 НПК, но по-съществената последица е в нанасяне на вреди на пострадалите лица, в осуетяване и пресичане на възможността същите да защитят спрямо държавата правата си на граждани, пострадали от престъпление. Особено, когато резултатът от престъплението се изразява в смърт на пострадалото лице – член от тяхното семейство.

По своята същност правото на защита на пострадалите от престъпление е гарантирана от закона процесуална възможност на субектите –носителите на права, признати от процесуалния закон, да сезират надлежните органи и да предизвикат по този начин образуването на наказателно производство, в което да участват като се запознават с доказателствата, отправят доказателствени и процедурни искания, както и да предизвикат посредством процесуалното средство- жалба проверка на законосъобразността и обосноваността на съответните решения. Упражняването му предполага то да е необходимо за пълноценното и ефективно осъществяване на защитата на правата и равните процесуални възможности, предоставени на страните от закона и достъпа до правосъдие, гарантиран от Конституцията.

Задължение на държавата е, чрез законодателството да обезпечи ефективна възможност на гражданите да защитят нарушените си и застрашени права.

Тази възможност не се ограничава само до обвиняемия /подсъдимия, а в равна степен принадлежи на пострадалия, чийто нарушени права са основание за възникване на материално правно отношение между държавата и извършителя, при надлежни процесуалноправни гаранции за обективен и справедлив процес на разкриване на обективната истина, основан на равенство и законност. Законът допуска и признава права на пострадалия , като временна процесуална фигура на предварителния етап, с оглед възможността в същинската фаза да се развие до същинска страна като частен обвинител или граждански ищец и в това си процесуално качество да допринесе с активното си процесуално поведение за постановяването на правилен и законосъобразен съдебен акт. По този начин участието и защитата на правата на пострадалото лице следва да се съблюдава стриктно от

решаващите органи -от съда и от прокурора-като господар на досъдебната фаза, като пряко свързани именно с целите и функциите на наказателното правораздаване, а не с гражданскоправните последици, които са второстепенни и акцесорни.

Ето защо, както и в предходни свои решения настоящият състав е посочвал, неоправданото отричане на процесуалното качество на пострадал, на лицето, претърпяло вреди като пряка последица от престъпната дейтелност и отнемането на процесуалната му възможност да инициира ревизия на актовете, нарушаващи неговите права във всички случаи следва да се преценява като незаконосъобразно и подлежащо на отмяна.

Изискването за установяване на обективната истина по чл.13 НПК означава, че преценката за значимите за обвинението релевантни факти следва да се осъществява въз основа на цялата съвкупност от доказателства, а не –избирателно върху отделни нейни части. Връзката между доказателствата не следва да се разкъсва а обратното –да се изтъкват отношенията както между взаимно подкрепящите се, така и при доказателства, които взаимно си противоречат. Последните да бъдат съпоставени едни спрямо други, и да бъде даден ясен, недвусмислен и непораждащ колебание отговор по каква причина едни доказателства са предпочетени пред други- в съответствие с правилата за преценка по НПК и при прилагане на формалната логика.При това следва да бъде коментиран действителният смисъл на всяко от доказателствата, а не- да му бъде приписвано значение, което няма. Установените по този начин в съответствие с обективната истина факти да бъдат съотнесени към материалния закон и по този начин да се достигне до верни правни изводи, обосноваващи или изключващи обвинението в пълно съответствие със закона.

Настоящия състав е имал нееднократно възможност в предходни свои решения да посочи, че пряк израз на изискването за справедлив процес, в съответствие със закона е принципът на разкриване на обективната истина, прогласен по чл.13 НПК. Съществена гаранция за това е изискването волята на решаващия орган да не се формира произволно, а да се подчинява на правилата на НПК за изграждане на вътрешно убеждение и прилагане на формалната логика. Обективната истина се постига чрез внимателен и задълбочен анализ на доказателствата, тълкуване на цялата съвкупност от

събрани доказателства, без изключение, в тяхната взаимна връзка и противопоставяне, търсене на действителния смисъл и значение на всяко от доказателствата. Само тогава приетите от решаващия орган факти, ще съответстват в максимална степен на обективно случилото се в действителността, на което следва да бъде дадена правна оценка при правилно прилагане на материалния закон. Обратното- когато се цели прикриване на действителните факти, в целенасочено търсене на подкрепа на интересите и позициите на една от страните/обвинителна или защитна/, във вреда на другата страна и безспорно-в ущърб на обективната истина, най-стандартния подход за осъществяване е под формата на елиминиране, игнориране и отказ от обсъждане и споменаване на „неудобни“ доказателства, разкъсване на логическата връзка между отделните доказателства от съвкупността, тълкуването им изолирано и отказ от съпоставянето им, позоваване на негодни доказателства и доказателствени средства, събрани не по предвидения в НПК ред, извращаване на доказателствата- тълкуването им не според действителния им смисъл, придаването им на смисъл и значение, което нямат.

Изхождайки от изложеното по-горе, настоящият съд няма как да не се съгласи, че при поредния си опит да прекрати наказателното производство по делото, със съставените до настоящия момент постановления, СОП проявява трайна тенденция на липса на обективност при преценка на доказателствата и при формиране на крайните- логически и правни изводи. Внимателният, а дори и беглият прочит на настоящото постановление потвърждава този извод и тази тенденция. Установява се едностранчив, избирателен подход – в полза на защитната теза, при подбора и преценката на доказателствата, превратно тълкуване на същите, като им е придаден смисъл и значение, което нямат, нарушаване на правилата за преценка на доказателствата и изграждане на вътрешно убеждение. Конкретните проявления на волята на решаващия прокурор са подробно изтъкнати в жалбата- за твърдения на неистински факти- в нарушение на доказателствата и закона- пр. за това, че на конкретното място – т- образно кръстовище е разрешено извършване на маневрата „обратен завой“, предприета от подсъдимия, произволни твърдения, непочиващи на доказателства и в противоречие със събрани годни доказателства- напр., че свидетелката М. К. не е фактическа съпруга, живееща на фактически начала с постр. И. С. към датата на произшествието,

че подсъдимия М. не е навлизал и не се е движил в дясната лента от платното за движение- в противоречие с пок.св. Ч.С. /възпроизвеждащи признания на обвиняемия пред него/ със заключението на КСАТЕ, изготвена от вещи лица начело с проф. С. К., според което извършване на обратен завой без навлизане в дясната лента е технически изпълнимо-невъзможно, отказ да се провери годността и добросъвестността на свидетелските показания на св.Л. Ц. и най-вече М. К., като е отказан от СОП извършването на следствен експеримент, който да установи обективната възможност на св.К. от мястото, на което се е намирала към момента на произшествието да наблюдава твърдените от нея релевантни факти.Наблюдаващия прокурор е отказал изрично разпореденото действие по разследването с мотивите, че „Това било установено с протокола за оглед на МП“. Ролята и предназначението на доказателствените средства и доказателствата е различна, те не са взаимно заменяеми. Посредством различните доказателствени средства се изследват и установяват различни факти от предмета на доказване.Огледът на МП не би могъл да даде информация, за местоположението на даден свидетел, претендиращ да е очевидец на определени действия и събития и за възможността му от техническа, обективна гледна точка да възприеме същите, като в този смисъл не може да замести следствения експеримент. Още повече, че участието на независими поемни лица при провеждането на последния е гаранция за обективност и безпристрастност и вярно отразяване на действията и изявленията на участващите в експеримента и на изводите-установеното при провеждането на същия. В нежеланието си да изследва връзките и зависимостите на св. М. К. и нейния работодател, собственик на бетоновия възел, ЕТ „А. Й.- памидова лоза“ с Община К., /при наличието на такива данни при разпита на свидетелката, поставящи под съмнение нейната обективност и истинността на дадените от нея показания/, прокуратурата е стигнала до абсурдни твърдения за това че „свидетелката работи на бетоновия възел на приятелски начала“, при положение че в показанията на самата свидетелка се съдържат данни, че се касае за правоотношение – видно от продължителността на времето, в което работи на бетоновия възел като охрана, работата и на смени в конкретен часови график, възлагането и на конкретни задължения, част от длъжностна характеристика, характерни белези за трудово правоотношение на свидетелката с конкретен работодател, което и отрежда субординационно положение на подчиненост и зависимост

от същия. В тази връзка е необходимо да се изследва дали въпросния работодател има или е имал сключени договори с Община К., през която призма задължително да се пречупят показанията на свидетелката, при наличните им признаци за изначална липса на достоверност. Необективния подход безспорно, както жалбоподателят твърди се изразява в придаването на тежест на показанията на тези двама свидетели, за което не е сигурно-видно от показанията на полицейските служители, присъствали на МП, че са били очевидци, за сметка на показанията на единствения сигурен пряк очевидец на инцидента М. М. /изключая съпругата и бащата на обвиняемия М., които не са разпитвани изобщо като свидетели/. СОП априори е приела липсата на обективност на този свидетел изначално, т.к. е приятел на пострадалия И. С., въпреки, че в показанията си свидетелят установява дори неблагоприятни за себе си факти/как е преотстъпил управлението на неспособния пострадал/, което е сигурен белег за неговата добросъвестност. В същото време наличието на приятелски или родствени отношения на свидетеля с някоя от страните не изключва качеството на свидетел по закон, нито пък обосновава презумпция за неговата недобросъвестност и необективност отнапред по силата на закона. Неговите показания следва да се преценят ведно с останалите доказателства по правилата за изграждане на вътрешно убеждение при прилагане на обективната логика и да се обоснове по убедителен начин липсата му на обективност, в случай, че такава се извежда от формалната логика или от другите доказателства.

Емания в пристрастната позиция и липса на предприемане на адекватно разследване в посока на установяване на обективната истина за случилото се назначаването на „петорна“ експертиза по инициатива на наблюдаващия прокурор, посредством която е подменено указанието на съда при последната отмяна за поставяне на допълнителни задачи на КСАТЕ –екипа от вещи лица, под ръководството на проф. К., изготвил първоначалната комплексна експертиза с повторно поставяне на задачи, отговорите на които вече са били дадени подробно ,изчерпателно и компетентно и без да са били налице поводи за резерви и съмнения добросъвестността на досегашния екип от експерти. Това възлагане на действие по разследването е осъществено в грубо нарушение на разпоредбата на чл.153 НПК- без да обоснове необходимостта от повторно поставяне на същите задачи на други вещи лица, от гледна точка

на изискванията на цитираната по-горе разпоредба. Предварителните изискванията, съставляващи предпоставки, при наличието на които разпоредбата на чл.153 НПК допуска да бъде извършена повторна експертиза, не са самоцел. По този начин законодателят е създал сигурна гаранция против манипулацията и игнориране на годни доказателства, като се получат противоположни отговори на вече зададени въпроси, на които е отговорено компетентно и добросъвестно, посредством повтаряне на експертизата от други-различни вещи лица, от които се очаква да дадат различни отговори-в интерес на позицията на една от страните.

Така и в настоящия случай избирателният подход, за който контролиращия съд констатира, че е целенасочено и трайно прилаган от прокуратурата по настоящия казус е намерил своята еманация в подмяната на вещите лица, изготвили заключението на КСМАТЕ, без основание и в нарушение на процесуалния закон. Целта е при обсъждане на доказателствата, СОП да бъде освободена от задължението си да обсъди и да се съобрази със заключението на досегашната КСМАТЕ и да ги положи в основата на фактическите си изводи за случилото се. Тъй като обаче петорната КСМАТЕ е назначена в нарушение на закона като повторна такава, без да са съществували основанията за това, решаващият съд приема, че назначената след последния контрол на постановлението за прекратяване на НП, петорна КСМАТЕ е негодно доказателствено средство, назначена в нарушение на закона, без да са били налице процесуалните изисквания да се повтарят поставените вече задачи, на които вече е отговорено компетентно, обосновано и аргументирано, макар и непълно, още повече, че съставът на експертизата-видно от специалностите на вещите лица, не съответства на поставените задачи от компетентност на автотехническата експертиза. От гледна точка на липса на законови предпоставки за повторна експертиза от вещи лица, различни от първоначалните и в съответствие с формалната логика възниква съмнение за отстраняване на вещите лица, начело с проф. К., изготвили първоначалното заключение, с цел на поставените въпроси да бъде даден различен отговор, който да обслужи защитната теза във вреда на обективната истина и обвинението.

Както по-горе бе отбелязано, макар и да е непълно, настоящият съдебен състав няма никакво основание да се съмнява в изводите на вещите лица по първоначалната комплексна експертиза изготвена от в.л. К., У. –

автотехнически експерти и в.л. В. Т.- съдебен медик, нито в компетентността и добросъвестността на посочените по-горе експерти. От гледна точка на заключението- т.7 от ДП, по експертен път се установяват следните обстоятелства, имащи отношение към предмета на делото:

- Максимално допустимата скорост в района на местопроизшествието е 50 км/ч. /лист 6 от заключението/

- След извършване на анализ на динамиката на движение на двете превозни средства непосредствено преди момента на удара и след удара, както и въз основа на взаимното им разположение в момента на удара, категорично може да се определи, че по време на ПТП лекият автомобил „Т. А.“ е извършвал маневра „обратен завой“/л.11-горе/

- автомобилът „Т.“е деформиран по цялата си лява част от удар с ударна сила с посока основно- отляво- надясно и в по-малка степен отзад-напред. /В пряка кореспонденция с отразеното в протокола за оглед на МП: „По цялата лява страна на автомобила има деформации по предната лява и задната лява врати и колона с разкъсвания по долната част на вратите и счупени стъкла.По задната лява врата отсложавания в средата и на боята, сива на цвят, като същото е от 0.60 до 0.74 метра от долния праг и на разстояние от 12 до 32 сантиметра от гредата, разделяща вратите. Гумите са стандартни с налягане и добре изразен протектор...скоростният лост е на втора предавка. По външната страна на лявата греда, разделяща левите врати, се намериха следи от червено-кафява материя“ и снимков материал. / л.12 от заключението/

- Движението на двете МПС след удара :След удара мотоциклетът продължава движението си напред и наляво, като извършва сложно движение на ротация и трансляция, тялото на водача на мотоциклета също следва с почти аналогична траектория.Отклоняването е причинено от действието на ударния импулс, който според закона за действието и противодействието е същият по големина, но с обратна посока на автомобила Т..Автомобилът „Т.“ след удара под действието на ударния импулс придобива незначителна скорост и продължава движението си напред и надясно. /л.13/

- Деформациите на двете МПС, механизмът им на получаване и движението им след удара съответстват на достатъчно силен челен за мотоциклета и страничен за автомобила удар/л.14/

- първоначалният контакт между двете МПС е между предното колело на

мотоциклета и задната лява врата на автомобила. Той е в лявата пътна лента, около линията на ориентира и около 1.4м. вдясно от левия край на платното за движение, гледано по посоката на движение на мотоциклета.

-Към момента на удара двете превозни средства се намират изцяло в лявата пътна лента, като л.а. „Т.“ е насочен наляво с надлъжна ос под ъгъл около 47 градуса, спрямо остта на пътя, а мотоциклетът –под ъгъл 3 градуса, спрямо остта на пътя./л.16/

-При определената скорост на автомобила от 23 км/ч. технически е възможно изходното положение на автомобила за извършване на маневрата „завиване в обратна посока“ да е в дясната пътна лента или от положение на автомобила между двете пътни ленти./л.21-22/

- Водачът на мотоциклетът е възприел опасността, /началото на маневрата завиване в обратна посока на „Т.“/, респ. предприел е ефективно спиране, когато мотоциклетът е бил на 84м. от МУ/л.23/

-Опасната зона за спиране на мотоциклета при движението му със скорост 117 км/ч- е 121м.водачът на мотоциклета няма техническа възможност при скоростта си на движение да предотврати ПТП –автомобилът навлиза в опасната му зона за спиране/л.25/

-При установеното положение на автомобила „Т.“ към момента на удара, не е технически възможно автомобилът при предварителното си движение изцяло в лявата пътна лента да достигне това положение, без да навлезе частично или дори напълно в дясната пътна лента. /л.27 горе/

-Водачът на автомобила „Т.“ при извършване на маневра, която е свързана с навлизане в съседната лява пътна лента, е технически правилно да пропусне ППС, които се движат по нея. В случая водачът на автомобила преди да започне маневрата е технически правилно да се убеди, че няма да създаде опасност за другите участници в движението и да извърши маневрата, като се съобрази с тяхното положение, посока и скорост на движение. Водачът на автомобила има техническа възможност да предотврати ПТП, като своевременно възприеме движещия се зад него в съседната лява лента мотоциклет и да го пропусне. /л.27/

-при скорост на мотоциклета 50 км/ч. /нормативно разрешената/ и

аналогична пътна ситуация не би възникнало ПТП –мотоциклетът би пропуснал автомобила пред себе си с голям запас/л.29/

- техническите причини за възникване на ПТП са комплексни:

Предприемането на маневра „завиване в обратна посока“ на автомобила преди водачът му да се е убедил, че не създава опасност за движещия се в съседна лява пътна лента мотоциклет

Движението на мотоциклета със скорост от 117км/ч., значително надвишаваща разрешената от 50 км/ч.

Извършването от водача на автомобила маневра „завиване в обратна посока“ в място с обозначена площ „Коси успоредни линии“ –М15, очертана с непрекъсната линия и забранена за движение на МПС /л.39 от заключението/.

Експертното заключение, цитирано по горе в пряка кореспонденция с протокола за ОМП /най-вече описаните следи върху пътното платно след произшествието и вида на пътната маркировка/, протокол от заключение на видеотехническа експертиза 19/20-22, от снимковия материал на която е видно, че л.а. „Т. А.“ се движи в дясното, а не- в лявото платно, пок.св. М. К., А. М. Ч., Ч.С. / последните съдържащи признания на обв. Т. М./, Т.С. и Х. В. –полицейски служител, посетил МП непосредствено след инцидента-досежно присъстващите на мястото на произшествието лица, качеството на единствен сигурен пряк очевидец на св. М., обстоятелствата, които му е разказал св.М.- очевидец, състоянието на МПС и водачи, участващи в инцидента, взаимното разположение на ППС след приключването му, преценени по отделно и в съвкупност, в своята цялост и взаимна връзка, обосновават следната фактическа обстановка:

Обвиняемият Т. А. М. е род. На 25.01.1980г., към датата на произшествието на 39 г.Правоспособен водач, притежава категория за управление на МПС „В“. По делото не са събрани данни за допуснатите нарушения от него в качеството на водач до момента на произшествието. С висше образование, семеен. Работи на изборна длъжност като кмет на гр. К.. Неосъждан.

Пострадалият И. Ч. С. е роден на 10.12.1984г., към датата на произшествието на 34г. Не притежава правоспособност за управление на

мотоциклет. Към инкриминираната дата съжителствал на съпружески начала със св. М. К..

На 30.06.2019 г. около 18:50 часа, на път 8 - I в гр. К., лек автомобил „Т.“, модел А.“ с рег. № СО **** АК, управляван от Т. А. М., се движи по прав участък от пътя с двупосочно движение в посока към гр. С. в дясната лента – предназначена за по-бавно движещите се превозни средства. На предната дясна седалка до водача пътувал бащата на водача М. – А. М., а отзад в купето на лекия автомобил – съпругата му и малолетното му дете. Пътят се състои от две платна за движение, всяко от които еднопосочно, състоящо се от две пътни ленти. Между платната има затревен разделителен остров с монтирана еластична ограда. Пътят е сух, времето е слънчево, видимостта е добра, асфалтовата настилка е нормално износена, липсват дупки или неравности.

Автомобилът приближава Т-образно кръстовище, като непосредствено преди него вдясно от двете пътни ленти се формира трета лента за движение, предназначена за завиване надясно. Водачът на автомобила желае да извърши маневра „завой в обратна посока“, като непосредствено преди маневрата скоростта му на движение е около 23 km/h.

Зад автомобила в съседната лявата пътна лента, предназначена за движение на МПС с по-висока скорост и за изпреварване се движи мотоциклет С., управляван от пострадалия И. С., под въздействие на употребен алкохол в лека степен на алкохолно опиване. Скоростта на мотоциклета е около 117-121 km/h. Опасната му зона за спиране е около 121 м.

Обв. Т. М., приближил кръстовището, управлявайки автомобила в дясната пътна лента, със у скорост от около 23 km/h, решил да осъществи маневра „завой в обратна посока“, като с тази цел предприел завиване наляво, без да погледне пътя зад и вляво от превозното средство и без да се убеди, че с предприемането на маневрата ще създаде опасност за движението и ще застраши останалите участници в същото Произшествието настъпва в светлата част на денонощието. Пътният участък е прав. Следователно наличната далечина на видимост за водачите на двете превозни средства и възможността им взаимно да се възприемат е била нормална и не по-малка от 150-200 м. Водачът на л.а. „Т. А.“ е имал техническа възможност да възприеме мотоциклета от това разстояние и да не осъществи маневрата.

Водачът на мотоциклета –постр. И. С. възприел опасността, изразяваща се в завиване наляво и навлизане в неговата пътна лента на л.а. „Т. А.“, когато отстоял на разстояние 84м. от мястото на удара /МУ/. Мотоциклетистът-постр. И. С. предприел аварийно спиране от този момент- на възникване на опасността и от това разстояние на около 84 m от мястото на удара за около 2,8 s преди него. От този момент, автомобилът е изминал път от около 17,6 m до момента на удара. Въпреки предприетото аварийно спиране, при така установената скорост на движение от 117м., водачът на мотоциклет „С.“, не е имал техническата възможност да предотврати ПТП - автомобилът навлиза в опасната му зона за спиране, която е 121м. и между двете ППС настъпил сблъсък..

Първоначалният контакт между двете МПС е между предното колело на мотоциклета и задната лява врата на автомобила. Той е в лявата пътна лента, около линията на ориентира и на около 1,4 m вдясно от левия край на платното за движение, гледано по посоката на движение на мотоциклета. Към момента на удара двете превозни средства се намират изцяло в лявата пътна лента, като лекият автомобил Т. А. е насочен наляво, с надлъжна ос под ъгъл около 47° спрямо оста на пътя, а мотоциклетът - под ъгъл около 3° наляво спрямо оста на пътя.

След удара мотоциклетът продължава движението си напред и наляво, като извършва сложно движение от ротация и трансляция, тялото на водача на мотоциклета също следва с почти аналогична траектория. Отклоняването е причинено от действието на ударния импулс, който според закона за действието и противодействието е същият по големина, но с обратна посока за автомобила Т.. Автомобилът Т. след удара под действието на ударния импулс придобива незначителна скорост и продължава движението си напред и надясно.

Двете МПС под действие на момента на ударната сила спрямо масовите им центрове, съгласно теоремата за изменение на кинетичния момент, се завъртат, респ. придобиват ротация в съответната посока.

Мотоциклетът и тялото на пострадалия се установяват на банкета от лявата страна на пътя. Автомобилът се установява в другото платно за движение непосредствено до банкета.

След удара и отхвърляне на тялото участниците в ПТП се установили

върху пътното платно, на местата фиксирани в протокола за оглед. На място пристигнал полицейски екип – св. Х. В. и К. К., а по-късно и – И. П. – служители на РУ К. – Кат –ПП, които запазили местопроизшествието и провели разговор с очевидеца на същото –св. М. К. М.. Същите изпробвали с полеви тест да употреба на алкохол – водача на л.а. „Т.“, резултатът бил отрицателен. Полицейските служители издали талон за медицинско изследване на кръвта на водача –Т. М., за изследване на кръвта от специализирана лаборатория за наличие на алкохол и наркотични вещества.

В района на местопроизшествието пристигнал екип на БНМП, който констатирал, че уврежданията, получени при ПТП били несъвместими с живота и констатирал смъртта на пострадалият- водач на мотоциклет И. Ч. С..

От заключението на КСМАТЕ се установява, че причината за смъртта на С. е тежката несъвместима с живота съчетана травма, като тя е настъпила мигновено.

При аутопсията на трупа на С. са установени следните травматични увреждания, от които всяко едно само по себе си може да доведе до смърт, а именно:

- Тежка открита черепномозъчна травма с липса на мозъчно вещество, реализираща медикобиологичния критерий ПОСТОЯННО ОБЩО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ОПАСНО ЗА ЖИВОТА.

- Тежка гръдна травма, изразяваща се в травматично разкъсване на двата белодробни дяла и сърцето, счупване на ребра и гръдната кост, която травма реализира медикобиологичния критерий ПОСТОЯННО ОБЩО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО, ОПАСНО ЗА ЖИВОТА.

- Тежка коремна травма, изразяваща се в травматично разкъсване на черния дроб и далака, която травма реализира медикобиологичния критерий ПОСТОЯННО ОБЩО РАЗСТРОЙСТВО НА ЗДРАВЕТО ОПАСНО, ЗА ЖИВОТА.

- Счупването на костите на горните и десния долен крайник, реализиращи медикобиологичния критерий трайно затруднение на движението на съответните крайници за срок, по-голям от 30 дни.

Всички констатирани травматични увреждания по трупа на С. се дължат

на удари с огромна енергия с или върху твърди тъпи и ръбестни предмети. Те представляват високоенергийна травма и отговарят да са получени по начина, посочен в материалите поделото.

Налице е пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка между причинените телесни увреждания и настъпилия смъртен изход.

Констатираната концентрация на етилов алкохол в кръвта и урината на трупа на С. отговаря на лека степен на алкохолно опиване в стадий на елиминация.

Леката степен на алкохолно опиване се характеризира с емоционална неустойчивост, отслабване на концентрацията на вниманието, съобразителността, забавяне на реакциите, наличие на умерено изразени координационни нарушения, необективна и неточна оценка на пътната обстановка и др., като това състояние на пострадалия е допринесло в значителна степен за реализиране на пътнотранспортното произшествие.

При проведеното съдебнохимическо изследване на пробите кръв и урина, взети от трупа на И. Ч. С., е доказано наличие на етилов алкохол в кръвта в концентрация 1,10‰ и 1,30‰ в урината (СХЕ №А»410/2019 г.).

Между получените увреждания от ПТП и причината за смъртта съществува пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка.

Такава е налице и между допуснатите нарушения на правилата за движение от страна на обв. М. и тежкия съставомерен резултат.

За да изгради тази преценка, СОП следва да вземе под внимание следното:

От заключението на КСМАТЕ се установява, че и двамата водачи са имали техническа възможност да предотвратят настъпването на произшествието: При движение на автомобила с изходно положение изцяло от дясната пътна лента със завиване наляво до момента на удара водачът на мотоциклета възприема опасността своевременно - непосредствено към началото на маневрата на автомобила „завиване в обратна посока“. При скоростта си на движение той няма техническата възможност да предотврати ПТП - автомобилът навлиза в опасната му зона за спиране. При скорост на мотоциклета 50 km/h и аналогична пътна ситуация не би възникнало ПТП - мотоциклетистът би пропуснал автомобила пред себе си с голям запас.

Водачът на автомобила има техническа възможност да предотврати ПТП,

като своевременно възприеме движещия се зад него в съседната лява лента мотоциклет и го пропусне.

Техническите причини за възникването на ПТП с комплексни и са следните:

- **Предприемането на маневра „завиване в обратна посока“ на автомобила преди водачът му да се е убедил, че не създава опасност за движещия се в лявата съседна пътна лента мотоциклет;**

- **Извършването от водача на автомобила на маневра „завиване в обратна посока“ в място с обозначава площ „Коси успоредни линии“ - М15, очертана с непрекъсната линия и забранена за движение на пътни превозни средства.**

- Движението на мотоциклета със скорост от около 117 km/h, значително надвишаваща разрешената от 50 km/h;

Изложените по-горе фактически данни и експертни констатации, следва да бъдат отнесени към релевантните разпоредби на материалния закон, а именно:

- чл. 25, ал.1 от ЗДвП: "Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение";

- чл.38, ал.1 от ЗДвП: "Завиването в обратно посока се извършва наляво от най-лявата пътна лента по посока на движението";

- чл.38, ал.3 от ЗДвП: "При недостатъчна широчина завиването в обратна посока може да започне и от друга част на платното за движение, но водачът на завиващото пътно превозно средство е длъжен да пропусне и попътни движещите се от лявата му страна пътни превозни средства";

- чл.63, ал.2, т.2 от ППЗДвП: "Двойна непрекъсната линия"-М2. На пътните превозни средства е забранено да я застъпват и пресичат", както и със

съдебната практика, приложима в случая:

„При завиване наляво или в обратна посока на кръстовище, регулирано със светофар без допълнителна секция или пътни знаци, водачът на нерелсовото превозно средство е длъжен да даде предимство на превозните средства, които се движат направо или завиват надясно“ Р №391/78г. по нд. № 271/78г. на Трето НО

„Задълженията на водачите на МПС, които предприемат маневра завой наляво, се изразяват в три основни направления:

а/ да се преустроят в крайната лява лента, когато се касае за път с две или повече ленти за едната посока, или се приближат до разделителната линия в останалите случаи

б/ да подадат своевременно сигнал за намерението, което предстои да осъществят

в/преди да навлязат в насрещните лента на пътя да се убедят, че липсват както насрещни, така и попътни моторни превозни средства, на движението, на които ще попречат, или ще застрашат безопасността им.

Сигнализацията за извършване на маневра за изпреварване или заобикаляне, завиване наляво или в обратна посока е своевременна, когато се подава от такова разстояние или по такова време до всички участници в движението, които могат лесно да я възприемат, нормално да реагират и спокойно да вземат решение за по-нататъшно движение.“ Р №441/84г. по н.д. №438/84г. на Трето НО.

„Всяка маневра по платното за движение се извършва от водачите само когато не са налице условия, при които може да се застраши движението на останалите участници в движението“ Р №891/77г. по н.д. №734/77г. на Трето НО

„Отговорността на водача за транспортно престъпление е налице и когато наред с другите комплексно действащи негативни фактори /в т.ч. и неправомерното поведение на друг водач/, допуснатото от него нарушение на правилата за движение е било необходимо условие за настъпване на произшествието“ Р №251/1999г. по н.д. №230/1999г. на Трето НО.

„Причинната връзка между допуснатите нарушения на правилата за движение от един водач и настъпилия съставомерен резултат не се прекъсва,

ако създадената опасност е била преодолима от останалите участници в движението“ Р №112/1995г. по н.д. №108/95г. ВК.

Изложеното по-горе обосновава необходимостта от отмяна на атакуваното постановление и осъществяване на обективен анализ на доказателствата за изграждане на верни фактически и правни изводи – в съответствие с доказателствата и материалния закон.

Следва да бъде изискана справка от ПП- КАТ – МВР за допуснатите нарушения от Т. А. М. като водач.

Следва да бъдат осъществени процесуални действия, свързани с признаване, обезпечаване и реално осъществяване на правата на пострадало лице на св.М. К.- съжителствала на съпружески начала с постр. И. С. към датата на настъпване на инцидента в съответствие с константната практика на ВКС, очертаваща кръга на пострадали лица- близки на починалия.

В обобщение на изложеното, извън констатираната непълнота, при съставяне на постановлението за прекратяване, съдът констатира едностранчив подход и липса на обективност при подбора и тълкуване на доказателствата, отказ от прилагане на процесуалните правила за оценка на доказателствата и изграждане на вътрешно убеждение –нарушения по чл.107, ал.5 НПК, чл.13 и 14 НПК и неправилно прилагане материалния закон, което налага отмяна на обжалваното постановление и връщане на делото на СОП за продължаване на процесуалните действия и законосъобразно повтаряне на порочните такива, според ТРОСНК 2/2002г.

Предвид гореизложеното и на осн.чл.243, ал.5 и ал.6, т.3, НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на СОП от 02.03.2022г. по пр.пр. № 1965/2019г. на СОП, ДП № 86/2019г. по описа на ОСЛО при СОП, за прекратяване на наказателното производство като незаконосъобразно и **ВРЪЩА** делото на СОП за изпълнение на указанията , визирани в обстоятелствената част на определението.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е неокончателно. Същото подлежи на обжалване и

на протестиране пред САС в седмодневен срок от съобщаването му на СОП и на жалбоподателя – чл. 243, ал.7 НПК.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____